

جۆره كانى شەرىك بۇ خوا دانان

ۋە تەرسىيە كانى

ناما خەلىق خەلىق، ھەتتا نورى

راڭخۇي سەلمانى

پەرسىتىش ئەوپەرى بى پىزى و سىلەيىيە
بەرامبەر بەخوداۋ سىفەتە پەسەند و
ناۋەجوانە كانى .

وہ پیغمبر ﷺ کاتیک کہ پرسىارى
لى كرا سەبارەت بە گەورەترىن و ناقولاترىن
تاوان و خراپە فەرموويەتى: گەورەترىن
تاوان برىتىيە لہ (أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا
وَهُوَ خَلْقُكَ) البخاري: ٤٤٧٧

واتە: گەورەترىن تاوان برىتىيە لەوہى كە
كەسىكى تر لەگەل خودا بپەرسىتى،
لەكاتىكدا تەنھا خودا دروستى كردووى.

مەترسى ھاوبەشپەرسىتى لەوہدا
دەردەكەوئىت سەرچەم كەردەوہ چاكەكانىش
كە بو خودا كراوہ ھەمووى پوچەل
دەبىتەوہ و لە پوژى قىامەتدا پاداشتى
ھىچيانى دەست ناكەوئىت و مايە پوچ
دەردەچىت، چونكە ھەروەك چوون ئاگر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله والصلاة والسلام على
رسول الله وعلى آله وصحبه ومن
والاه أَمَّا بَعْدُ ...

شەرىك بۇ خوادانان گەورەترىن زولم و
ستەم و ناحەقىيە كە مروؤف ئەنجامى دەدات
بەرامبەر بە پەروەردگارى. وەك پەروەردگار
فەرموويەتى:

﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

[لقمان: ١٣].

واتە: بەپراستى شەرىك و ھاوبەش دانان بو
خودا گەورەترىن ستەم و ناحەقىيە كە
مروؤف ئەنجامى دەدات بەرامبەر بە
پەروەردگارى .

چونكە ھەروەك چوون خوا پەرسىتى
برىتىيە لەوپەرى پىزگرتن و بەگەورەگرتنى
خودا، بەھەمان شىئوہش ھاوبەش

کردووه، چونکه خوا شەریکی نییە
لەپاستیدا.

لەووه دەردەکەوێت کە شەریک بۆ
خوادانان گەورەترە لە کوشتنی بەناھەق و
زینا و دزی و ھەموو تاوانە گەورەکانی تر .

جا تاوانیک ئەوەندە گەورە و ناقلابێ،
و ئەوەندە ناپەسەند و قیژەون بێ، کە
زینا و دزی و ئارەق خواردنەوی لە ئاستدا
نزم بێ، شیاوی ئەوێە کە ھەرکەسیک
ئەنجامی بدات و لێی نزیک بێ، بەھەشتی
پەرزوو نەبێت لە سەر حەرام بێ و جیگا
مال و شوینی ھەتاھەتایی و ھەمیشەیی
دۆزەخی پەرزوو و شین بێ . ھەرۆک خۆی
زانو کاربەجی دەفەرمووی: ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ

بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا

لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ [المائدة: ۷۲] .

واتە: ھەرکەسیک شەریک بۆ خوا دابنێت
ئەو پەروەردگار بەھەشتی لێ حەرام
کردووه و، شوینی ھەمیشەیی دۆزەخە و،
و ھیچ پشتیوانیکیان نییە پەرزواریان بکات
لەم حالە .

جا لەووه دەردەکەوێت: ھەرۆک چۆن
خواپەرستی پێزوحورمەت دانە بۆ ئینسان،
بە ھەمان شیوە شەریک بۆ خوا دانانیش

پووش دەسووتێنێ، بە ھەمان شیوەش شەریک
و ھاوبەشپەرستی کردووی چاک دەوەرینێ .

ھەرۆک خۆدا دەفەرمووی:

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ

أَشْرَكَتَ لَيَحْطَبَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

[الزمر: ۶۵] .

﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

[الأنعام: ۸۸] .

نەک ھەر ئەوەندە بەلکو بە ھیچ
شیوەیەک لێبوردن و عەفو و لێخۆش بوونی
خودا شمولی ئەو کەسە ناکات کە شەریکی
بۆ خوا دانابێ و پێش مردنی تەوہی لێ
نەکردبێ و پێوہی مردبێ .

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ

يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾

[النساء: ۴۸] .

واتە: پەروەردگار لە گوناھێک خۆش نابێ
کە بریتی بێ لە شەریک بۆ دانانی، بەلام بە
گوێرە و بیستی خۆی خۆش دەبێت لە ھەر
گوناھێکی تر جگە لە شەریک .

و ھەرکەسێ شەریک بۆ خوا دابنێ ئەو
گوناھو بوھتان و درۆیەکی گەورە

داوای کوښه کی له و بکات وپشت به نه و
بېه ستي. ئا به م جوړه خوئی بچوک وسوک و
پیسوا ده کات و له به رده ستي مروځيکی
وه کو خوئی دا چوک داده دات .

نه و **هاوبه ش بو خوا دانان ش که**
زور مه ترسپداره و بلاوه له ناو کوښه لگهي
موسلمانان دا و زور که سي به ره و نه و
مه ترسيانه په لکيش کردوه، بريتيه له
شريك بو خوا دانان له په رستن دا .

جا له بهر نه وه هر له يه که مين
پيغه مبه ره وه که (نوح) بوو ﷺ تا دوا ه مين
پيغه مبه ره که (محمد) بوو ﷺ خوای گه وره
ته نها بو نه وه ناردنی که خه لکی بانگ بکن
بو خوا په رستي و دوريان بکنه وه له
هاوبه شپه رستي.

وه کو خوای په روه ردگار ده فهرمووی:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَجَعَلْنَا الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ (النحل: ۳۶).

واته: به جهخت له سه رکراوييه وه بو هه موو
نه ته وه و ميلله تيک پيغه مبه ريکمان ناردوه
تا وه کو بانگی خه لکی بکن بو به ندياه تي
کردنی خوای په روه ردگارو خويان به دور
بگرن له تاغوت په رستي و هاوبه شپه رستي و
توخنې نه که ون.

بي نه ده بي وگياليه تي وبی حورمه تي کردن و
سوکايه تي کردن به ئينسان، چونکه
خواپه رستي به نده کان پرگار ده کات له
په رستن و به ندياه تي کردن به نده کان بو
په رستن و به ندياه تي کردن خوای
به نده کان، به لام هاوبه شپه رستي به نده کان
له په رستي خوداوه په لکيش ده کهن بو
په رستي به نده کان، هه ربوييه
هاوبه شپه رستي واله ئينسان ده کات که
غهي ري خودا له دلیدا خوشه ويست بي، وه
نه و خوشويستنه ش وای لی ده کات
که ملکه چي بي، جا هه رکات ئينسان
خوشه ويستي و ملکه چي بو غهي ري خودا
ده ربړي، نه و ناچار ده بي که گوپرايه لی
خوشه ويسته که ی بي و نه وه ی نه و به باش
دابی نه ده بي جيبه جي بکات و نه وه ی نه و
به خراپی دابی نه ده بي وازی لی به يني، جا
هه رکات ئينسان له هه لس و که و ته کانی
ژيانی دا به وشيويه پابه ند بوو به هه زوو
داخوازی که سيکی تره وه جگه له خودا،
نه و نه و که سه ده بيتنه جيگای ترس و
نوميدي، بويه ناچار بو ده ست که وتنی
خيروخوشي و لادانانی زیان و ناخوشيش
په نا بو خوشه ويسته که ی خوئی به ري و

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ [الأنبياء: ۲۵].

واته: ئەى پيغەمبەرى خواﷺ، سەرجه م پيغەمبەرانى پيش تو که نارد وومان و کتیبمان بو دابه زاندوون، بنچینه و بناغەى بانگه وازه که یان ئەوه بووه بانگى خەلکى بکه ن بو به ندایه تی کردنى زاتى (الله) که تەنها ئەو بپەرستن، وه تاوه کو بو خەلکى پروون بکه نه وه که هیچ پەرستراویکی شیاو به پەرستن نى به تەنها زاتى (الله) نه بى، که وابوو به ندایه تیش به تەنها بو ئەو بکه ن.

قەر بۆیه به دریزای میژوو

کیشە و مشتومر و ناکوکی و گرفتى سەرجه م پيغەمبەران (سەلامى خوايان له سەر بى) له گەل تەواوى بى باوه رانى قەومە کانیان تەنها له سەر (خوابه رستى) و (هاوبه ش پهرستى) بووه، نه ک له سەر (خواناسى) و (خوانه ناسى) .

ئەو خەلکەى وا به گز پيغەمبەراندا چوونه و دەسەويه خەى پيغەمبەران بوون هەموویان خوايان به خاوه ن و پەروردگارى خويان زانیوه، له چه نده ها ئایه تدا بۆمان دەرکه وت که موشریکه کان هەموویان باوه رپیان به وه هەبوو، که تەنها

خوا پەروردگارە و دروستکاری بونه وەرە و خاوه نى هەموو شتیکه، وه له و شتانه دا هیچ یه کیکیان نه ده کرد به شەریک بو خوا.

گەر به لگه شت ده وى ئەم ئایه تانه بخوینه ره وه و به جوانى بیری لیبه که ره وه:

﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾ (الزحرف: ۸۷).

واته: ئەى محمد ﷺ ئەگەر پیرسى له م موشریکه نه که کى دروستى کردوون؟ ئەوا له وه لامدا ده لئین: (الله) دروستى کردووين به تەنها .

﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ (العنكبوت: ۶۱).

واته: ئەگەر پرسىار بکه یت له موشریکه کان: کى ئاسمانه کان و زه وى دروست کردوه و کى خوړو مانگى ژیربار کردوه و به رپکى ده خولینه وه؟ ئەوا له وه لامدا ده لئین: تەنها (الله) .

به لام کیشەى سەرەکی و لاری بوون و گومرایى ئەوان له وه دا بوو له پەرستندا هاوبه شیان بو خوا داده نا، واته هاوبه شپه رست بوون.

له پاستیشدا هیچ به لگه یه کی به دهسته وه
نی یه له سهر نه و کاره ی، نه وه حیسابی لای
په روه ردگار نه وه یه که کافره و کافرانیس
سهرکه وتوو نابن .

﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ﴾

بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ

الْكَافِرُونَ ﴿۱۱۷﴾ المؤمنون: ۱۱۷

واته: کي گومراتره له و که سه ی له غه یری
خوا هاوار ده کاته نه وانه ی که وه لامی
هاواره کی ناده نه وه بی ناگاشن له هاوارو
داواکه ی؟ وه کاتیکیش خه لکی کوکرانه وه له
پوژي دواپی ده بن به دوژمنیان. وه بی
باوه پ ده بن به و به ندایه تی یه ی بویان ده کردن
و، به و هاواره ی که ده یان کردن.

دووه م: شیرک له نیه ت و ویست

و مه به ستدا:

نیسان نه گره نیه ت و مه به سته که ی
له بنه رته وه بو غه یری خوا، به جوړیک ته نها
مه به سته سهره کی ده ست که وتنی غه یری
په زامه ندی خودا بی ت نه وه شیرکه و
هاوبه شپه رستی یه وه کو نه وه ی مه به سته

هاوبه شپه رستی یه که ی نه وانیس که
دوچار ی گومپایی ولاړی بوونی کردبوون و
پیغه مبه ران بو پاستکردنه وه ی هاتن و بووه
کیشه و مشتومپی نیوان پیغه مبه ران و بی
باوه ران به زوری له م به شانیه ی په رستن دا
بووه:

**یه که م: شیرک بو خوا دانان له
هاوار بو کردن و داوا لی کردن:**

نه گره نیسان بو ده ست که وتنی
خیروخوشتی و لادانی زیان و ناخوشتی داوای
کو مه کی له غه یری خوا بکات و پشت به
غه یری خوا ببه سته، نه و ترس و تومی دی
بو غه یری خوا دهر پریوه. بویه غه یری
خودای به (په رستراوی خو ی زانیوه،
به مه ش به شیک له عیباده ت و په رستنی بو
غه یری خودا دهر پریوه و دوچار ی شریک
وهاوبه ش بو خوا دانان دیت له عیباده ت و
په رستن دا.

﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ فَإِنَّمَا

حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿۱۱۷﴾

المؤمنون: ۱۱۷

واته: هر که سیک له گه ل (الله) په رستراوی کی
تریش په رستی به شیوه یه داوای کو مه کی
لی بکات و پشتی پی ببه سته که

دهست كه وتنى دونياو زه عامهت و پله و پايه و رابواردنى دونيا بيټ.

وهك په روه ردگار فه رموويه تى:

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا الْتَارُ وَحِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾﴾ هود: ١٥ - ١٦.

واته: ئه وهى كه تهنه ژيانى دونيا و جوانييه كانى مه به سته ئه وه ئيمه له دونيادا داخوازيه كانى و مه به سته كانى بو دابين ده كه ين، وه له دونيا به ره مى رهنجى خويان وهرده گرن، به لام له دوا رږډا هېچ پاداشتيكيان نيه و تهنه ئاگرى دوزه خيان بو هه يه و كرده وه كانى دونيا شيان پوچه له و لاي خوا قه بول نيه، چونكه به مه به سته ئه و نه يان كړدوه و هنيه تيان تهنه دونيا بوو.

﴿أَنَا أَغْنِي الشُّرَكَاءَ عَنِ الشَّرْكِ فَمَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ مَعِيَ فِيهِ غَيْرِي، تَرَكَتَهُ وَشَرَكَهُ﴾^(١).

واته: من له هه موو شهريكه كان بى پيويست تر و ده وله مهنه ترم؛ جا له بهر ئه وه هه كه سى عبادت و په رستنك بو من بكات و يه كيكي تريش بكاتو شهريكه تيايدا له نيهت و مه به سته، ئه وه من واز ده هينم له و كه سه خويشى و شيركه كه يشى. واته من هېچ به شيكى كړده وه كه لى قه بول ناكم و به عه بدى خو شمي دانانيم له و كړده وانه دا!.

سپيښه: شريك له گوږپرايه ليدا:

هه ر كه سيك گوږپرايه لى كه سيك بكات وهك گوږپرايه لى كړدى خواو ئيعتيقاديشى و ابټ كه ئه و كه سه لى گوږپرايه لى بو ده كړيت شايسته لى ئه وه يه فرماندهر بټ وياساو شه ر دابنټ وگوږپرايه لى بكرټ؛ ئه وه ئه و كه سه لى كړدوه به شه ريكي خوا له عيابه تدا.

چونكه خواى په روه ردگار گوږپرايه لى كړدى غه يري خو لى و پابه نديوون به دين و به رنامه يه كى تر جگه له دين و به رنامه كه لى خو لى به شريك و هاوبه ش بو خوا دانان ناوبردوه.

وهكو ده فه رمووى: -

﴿وَلَا تَأْكُلْ أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ لَشْرِكُونَ﴾ [الأنعام: ١٢١].

فهرمانپه‌واو به‌پێچه‌وانه‌ی شهرعی خوا
 حه‌لّال و حه‌رامیان لێ وهرده‌گرتن، وه
 (عسی)ی کوپی (مریم)یشیان ﷺ کردبوو
 به‌خوایه‌کی تر له‌غه‌یری خوا، چونکه
 کردبوویان به‌فریادگوزاری خویان، له
 کاتیکدا داویان لێ کرابوو که په‌رستن و
 به‌ندایه‌تی ته‌نها بۆ یه‌ک په‌رستراو بکه‌ن که
 (الله)یه، چونکه غه‌یری ئه‌و هیچ
 فریادگوزاریکی په‌واو فهرمانپه‌ویه‌کی حه‌ق
 نییه، وه ئه‌و خودایه زۆر له‌وه به‌رزوو
 پاکترو پیروژتره که شهریک و هاوبه‌شی بۆ
 دابنری له‌فریادگوزاری و فهرمانپه‌وااییدا.

(عدي) کوپی (حاتم) پێش ئه‌وه‌ی موسلمان
 بۆ گاوردبوو، که‌گوێی له‌پێغه‌مبه‌ر ﷺ بوو
 ئه‌م ئایه‌ته‌ی ده‌خوینده‌وه، پێی سه‌یربوو
 که چۆن زاناو پیاو چاکان ده‌کرێن به‌خواو
 ده‌په‌رستری، بۆیه‌ وتی:

(إِنَّا لَسْنَا نَعْبُدُهُمْ) وتی: ئێمه عیباده‌تمان بۆ
 زاناو پیاو چاکه‌کانی خۆمان نه‌کردوو
 تاوه‌کو بیانکه‌ین به‌خوا و بیان په‌رستین.
 پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی:

واته: ئه‌گه‌ر گوێپه‌یه‌لی بۆ باوه‌پان بن و
 پا به‌ندی حه‌لّال و حه‌رامی ئه‌وان بن، ئه‌وا
 ئێوه‌ش وه‌کو ئه‌وان ده‌بن به‌موشریک.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا فِرْعَانَ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ﴾ (آل عمران: ۱۰۰).

واته: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌پتان هێناوه
 ئه‌گه‌ر گوێپه‌یه‌لی کۆمه‌لێک له‌گاوردو جوله‌که
 بکه‌ن له‌حه‌لّال و حه‌رامدا ئه‌وا له‌دین و
 ئیمان پاشگه‌زتان ده‌که‌نه‌وه و کافر ده‌بن.

له‌وه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وێت:

که غه‌یری خوا به‌فهرمانپه‌وا زانین و
 ئیعتقاد بوون به‌وه‌ی که غه‌یری خوا بۆی
 هه‌یه سه‌رچاوه‌ی فهرمان و نه‌ه‌ی و
 شه‌ریعه‌ت و به‌رنامه‌و یاسا دانان بۆ، یان
 شتی که‌خوا حه‌لّالی کردبۆ، ئه‌و به‌حه‌رامی
 دابنری یان به‌پێچه‌وانه‌وه، ئه‌وا شهریک و
 هاوبه‌شی بۆ خوا داناوه.

﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ
 اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا
 إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا
 يُشْرِكُونَ﴾ [التوبة: ۳۱].

واته: جوله‌که‌و گاورده‌کان زاناو پیاو
 چاکه‌کانی خۆیانیان کردبوو به‌خوا
 له‌غه‌یری خوا، چونکه کردبوویان به‌

وه له ناو خه لكيدا ئەم جوړه شيركه ههيه
وهك په روهر دگار ده فهرمووئ:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ
كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ (١٦٥)

[البقرة: ١٦٥] .

واته: له ناو خه لكيدا ههيه كه وينه و هاوشيوه و
شهرىكى بو خوا داناوه له وده كه خوښى
دهوئ وهك خوښويستنى خوا، واته: وهك
ئو خوښويستنهى بو خوا ههيه كه به گه وړه
دانان وزه ليلى له گه لدايه. به لام بپرواداران
خوښويستنه كه يان بو خوا زياتره له
خوښويستنى موشريكان بو
خوښه ويسته كانيان وئيعتيقاد پى
بووه كانيان.

**سبحانك اللهم وبحمدك أشهد أن
لا إله إلا أنت أستغفرك أتوب إليك**

(أليس يُحَرِّمُونَ مَا حَلَ اللَّهُ فَتَحَرَّمُوهُ، ويحلون
ما حرم الله فتحلون؟ قال، فقلت: بلى، قال
(فتلك عبادتهم)))^(١).

واته: ئايا ئه وان ئه وهى خوا حه لالى كردوه
حه رامى ناكهن و ئيوهش شوئينيان ناكهن و
به قسه يان ناكهن و به حه رامى نازانن؟ وه
يان ئه وهى خوا حه رامى كردوه ئه وان
حه لالى ناكهن و ئيوهش به قسه يان ناكهن و
حه لالى ناكهن؟)) ووتى: به لى.

پيغه مبهري ﷺ فهرمووى: ئا ئه وه عيبادهت
كردن و به ندايه تى كردنى ئه وانه.

**چوارهم: شريك بو خوا دانان له
خوښه ويستندا:**

ئو خوښه ويستى يهيه كه ئه وپه پى به گه وړه
دانان ومل كه چى له گه لدايه بو خوښ
ويستراوه كه جا هه ركات ئينسان
خوښه ويستى وملكه چى بو غه يرى خودا
دهرپى، ئه و ناچار ده بى كه گوپرايه لى
خوښه ويسته كهى بى وئوهى ئه و به باشى
دابنى ده بى جيبه جى بكات و ئه وهى ئه و به
خراپى دابنى ده بى وازى لى بهينى .

(١) رواه الترمذى، والبيهقى فى الكبرى ١١٦/١٠،
وحسنه الالبانى فى (غاية المرام).